

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

การศึกษาในครั้งนี้ ได้วิเคราะห์อัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงในการลงทุนของหลักทรัพย์กลุ่มประกันภัยและประกันชีวิต ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่มีส่วนแบ่งการตลาดสูงสุด 6 บริษัท ประกอบด้วย บริษัท กรุงเทพประกันภัย จำกัด (มหาชน) : BKI , บริษัท ไทยพาณิชย์นิวยอร์ก ไลฟ์ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) : SCNYL , บริษัท ไทยรับประกันภัยต่อ จำกัด (มหาชน) : THRE, บริษัท ศรีอยุธยาประกันภัย จำกัด (มหาชน) : AYUD, บริษัท ทิพยประกันภัย จำกัด (มหาชน) : TIP, บริษัท ไทยพาณิชย์สามัคคีประกันภัย จำกัด (มหาชน) : SCSMG ใช้ข้อมูลทุติยภูมิรายสัปดาห์ของดัชนีตลาดหลักทรัพย์ (SET Index) , ราคากลางและเงินปันผลของหลักทรัพย์ทั้ง 6 บริษัทที่ทำการศึกษา ตั้งแต่ เดือน มกราคม 2547 ถึง เดือน ธันวาคม 2552 จำนวนทั้งสิ้น 316 สัปดาห์ และคำนวณหาอัตราผลตอบแทนในแต่ละสัปดาห์ สำหรับอัตราผลตอบแทนที่ปราศจากความเสี่ยง (Risk Free Rate) ใช้อัตราผลตอบแทนของพันธบตรไทย อายุ 1 ปี การศึกษาใช้แบบจำลองการตั้งราคาหลักทรัพย์ (Capital Asset Pricing Model : CAPM) ในการวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนและความเสี่ยง สรุปผลได้ดังนี้

การทดสอบความนิ่งของข้อมูลอนุกรมเวลา ด้วยวิธี Unit Root Test และใช้การทดสอบด้วย Augmented Dickey Fuller หรือ ADF Test โดยเปรียบเทียบค่าสถิติ ADF กับค่าวิกฤตที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 พบร่วมกับข้อมูลอัตราผลตอบแทนของตลาดหลักทรัพย์ และ อัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ที่ทำการศึกษาทุกหลักทรัพย์ ไม่มีปัญหา Unit Root หรือกล่าวได้ว่า ข้อมูลทุกมีความนิ่ง (Stationary) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และคงที่ตามที่คาดไว้ไปประมาณค่าแบบ OLS (Ordinary Least Square) ข้อมูลจะมีความน่าเชื่อถือมาก เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์ที่ประมาณค่าได้จะเป็นการกระจายแบบ t – distribution และ ไม่เกิดปัญหาความสัมพันธ์ที่ไม่แท้จริง (Spurious Regression)

เมื่อพบว่าข้อมูลอัตราผลตอบแทนมีความนิ่งแล้ว จึงประมาณค่าความสัมพันธ์ระหว่างอัตราผลตอบแทนของแต่ละหลักทรัพย์ กับ อัตราผลตอบแทนรวมของตลาด ด้วยการประมาณค่า

OLS เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ α, β ตามแบบจำลองการตั้งราคาหลักทรัพย์ (CAPM) ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ค่า R^2 ซึ่งเป็นค่าที่อธิบายความสัมพันธ์ระหว่าง อัตราผลตอบแทนรวมของตลาดจะสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนแต่ละหลักทรัพย์ได้ดีเพียงใด พบว่า ค่า R^2 ของหลักทรัพย์ AYUD มีค่าสูงสุดที่ 0.2139 และ ค่า R^2 ของหลักทรัพย์ SCNYL มีค่าต่ำสุดที่ 0.0370

ผลการวิเคราะห์ค่าความเสี่ยงเบต้า (β) ซึ่งแสดงถึงความเสี่ยงที่เป็นระบบ และแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราผลตอบแทนรวมของตลาดและอัตราผลตอบแทนของแต่ละหลักทรัพย์ พบว่าทุกหลักทรัพย์มีค่าความเสี่ยงเบต้า เป็นบวก และค่าสัมประสิทธิ์เบต้าตั้นอยู่กว่า 1 แสดงว่าเป็นหลักทรัพย์ประเภท Defensive Stock หลักทรัพย์ที่มีค่าความเสี่ยงเบต้าสูงสุดเท่ากับ 0.3594 คือ หลักทรัพย์ SCNYL และหลักทรัพย์ที่ค่าความเสี่ยงเบต้าต่ำสุดเท่ากับ 0.2499 คือ หลักทรัพย์ BKI

เมื่อทำการประเมินมูลค่าหลักทรัพย์ เทียบกับเส้นตลาดหลักทรัพย์ (SML) พบว่า หลักทรัพย์ SCNYL, THRE, AYUD, SCSMG, TIP อยู่เหนือเส้นตลาดหลักทรัพย์ และแสดงว่าเป็นหลักทรัพย์ที่มีราคาต่ำกว่าราคาที่เหมาะสม (Under Value) ในอนาคตราคาของหลักทรัพย์จะปรับตัวสูงขึ้น นักลงทุนควรเลือกลงทุนในหลักทรัพย์เหล่านี้ ถ้าแนวโน้มเป็นเช่นในอดีตที่ผ่านมา โดย หลักทรัพย์อยู่สูงกว่าเส้นตลาดหลักทรัพย์มากที่สุด คือ SCNYL ให้อัตราผลตอบแทนที่คาดหวังเท่ากับ 1.1412% นักลงทุนควรให้น้ำหนักการลงทุนมากที่สุดในกลุ่ม ส่วนหลักทรัพย์ BKI เป็นหลักทรัพย์ที่อยู่ต่ำกว่าเส้นตลาดหลักทรัพย์ และแสดงว่าเป็นหลักทรัพย์ที่มีราคาสูงกว่าราคาที่เหมาะสม (Over Value) ในอนาคตราคาหลักทรัพย์ดังกล่าวจะปรับตัวลดลง เนื่องให้อัตราผลตอบแทนที่คาดหวังเพียง 0.0423% นักลงทุนจึงไม่ควรลงทุน

ผลการประเมินมูลค่าหลักทรัพย์ด้วยการเปรียบเทียบค่าสัมประสิทธิ์ α_i และ $(1-\beta_i) R_f$ ณ ระดับค่าความเสี่ยงที่เท่ากัน พบว่าหลักทรัพย์ SCNYL, THRE, TIP, AYUD และ SCSMG มีค่า $\alpha_i > (1-\beta_i) R_f$ และแสดงว่าหลักทรัพย์ดังกล่าวให้อัตราผลตอบแทนสูงกว่าอัตราผลตอบแทนรวมของตลาด มีเพียงหลักทรัพย์ BKI ที่มีค่า $\alpha_i < (1-\beta_i) R_f$ และแสดงว่าให้อัตราผลตอบแทนต่ำกว่าอัตราผลตอบแทนรวมของตลาด สอดคล้องกับผลการประเมินมูลค่าหลักทรัพย์เทียบเส้นตลาดหลักทรัพย์ในข้างต้น

อนึ่ง จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอัตราผลตอบแทนของแต่ละหลักทรัพย์ และ อัตราผลตอบแทนรวมของตลาด ซึ่งประกอบด้วยค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่า (α) และ สัมประสิทธิ์เบต้า (β) แม้ว่าค่า t – Statistic จะสูงซึ่งหมายถึงค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้ค่อนข้างมีนัยสำคัญ แต่เมื่อพิจารณา ค่า R^2 แล้วมีค่าค่อนข้างต่ำ แสดงถึง การอธิบายความสัมพันธ์ของอัตราผลตอบแทนของแต่ละ หลักทรัพย์ โดยอัตราผลตอบแทนรวมของตลาด ค่อนข้างอธิบายได้น้อย ทั้งนี้ตัวแปรอิสระและตัว แปรตามเมื่อทดสอบความนิ่งของข้อมูลแล้ว มีความนิ่งที่ระดับ I(0) ก็ตาม อาจเป็นไปได้ว่าการ เปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนของแต่ละหลักทรัพย์ที่ทำการศึกษา ไม่ได้เกิดขึ้นจากการ เปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนรวมของตลาดเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ ที่ จะต้องเลือกนำมาศึกษานอกเหนือไปจากแบบจำลอง CAPM จึงได้ทำการศึกษาเพิ่มเติมในส่วนของการทดสอบด้วย Granger Causality Test

ผลการทดสอบด้วย พบรความสัมพันธ์ดังนี้

- อัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ SCNYL และ อัตราผลตอบแทนรวมของตลาด ไม่มี ความสัมพันธ์กัน
- อัตราผลตอบแทนรวมของตลาด เป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลง อัตราผลตอบแทนของ หลักทรัพย์ SCSMG เป็นความสัมพันธ์แบบทิศทางเดียว
- อัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ BKI, THRE, TIP และ AYUD เป็นสาเหตุของการ เปลี่ยนแปลงอัตราผลตอบแทนรวมของตลาด เป็นความสัมพันธ์แบบทิศทางเดียว

5.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

การที่หลักทรัพย์ BKI มีราคาสูงกว่าความเหมาะสม (Over Value) ไม่ได้หมายความนัก ลงทุนจะไม่เลือกลงทุนในหลักทรัพย์ดังกล่าวไปเลยเดียว ต้องพิจารณาถึงรายละเอียดผลงาน การเงินและผลกระทบในการปีปัจจุบัน เพราะหากว่าพิจารณาผลการศึกษาในแต่สอดคล้องที่ผ่าน มาเพียงด้านเดียว อาจนำไปสู่ข้อสรุปที่ผิดพลาด ได้เช่นกัน

5.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

เพื่อให้ผู้ที่สนใจ ที่จะทำการศึกษาตามแนวทางของผู้เขียน มีข้อเสนอแนะในการศึกษาใน ครั้งต่อไปดังนี้

1. อัตราผลตอบแทนที่ปราศจากความเสี่ยง (Risk Free Rate) ที่เลือกใช้ในการศึกษา เป็น อัตราผลตอบแทนของพันธบัตรไทย อายุ 1 ปีที่อาจให้อัตราผลตอบแทนสูงหรือต่ำเกินไป ไม่ เหมาะสม หากพิจารณาเปรียบเทียบกับพันธบัตรของต่างประเทศ อาทิ พันธบัตรเกาหลี เป็นต้น

2. การใช้แบบจำลองการตั้งราคาหลักทรัพย์ เมื่อพิจารณาจากสมมติฐานของแบบจำลองแล้ว จะเป็นการพิจารณาเพียงความเสี่ยงที่เป็นระบบเท่านั้น ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว อัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์มักได้รับผลกระทบจากปัจจัยอื่น ๆ ที่เป็นความเสี่ยงไม่เป็นระบบ เช่น ปัจจัยด้านการเมือง, การใช้นโยบายการเงินและการคลัง, อัตราดอกเบี้ย, อัตราแลกเปลี่ยน, คุณภาพชำระเงิน, ความเชื่อมั่นของนักลงทุน เป็นต้น ดังนั้น ผลการศึกษาจะสามารถอธิบายความสัมพันธ์ได้ในระดับหนึ่งเท่านั้น แต่ไม่ครอบคลุมปัจจัยอื่น ๆ ดังนั้นผู้ลงทุนควรพิจารณาถึงปัจจัยเสี่ยงอื่น ๆ ใน การลงทุนด้วยเช่นกัน

ดังนั้น การใช้แบบจำลองการตั้งราคาหลักทรัพย์ สามารถอธิบายพฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนของแต่ละหลักทรัพย์ กับ การเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนรวมของตลาด ได้ไม่ทั้งหมด จำเป็นต้องมีการพิจารณาปัจจัยอื่น ๆ เพิ่มเติมด้วยนั่นเอง

3. ผู้ที่จะทำการศึกษาควรทดสอบต้นเหตุด้วย Granger Causality Test เพื่อให้ทราบถึงทิศทางและระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ว่าตัวแปรใดเป็นตัวแปรเหตุ และตัวแปรใดเป็นตัวแปรผล แล้วจึงจะสามารถนำมาสรุปความสัมพันธ์แบบด้วยสมการ OLS ด้วยแบบจำลองการตั้งราคาหลักทรัพย์ (CAPM) ได้ดีและสมบูรณ์มากที่สุด